

60 éves az Egyetemi Énekkar

Új hangzásélmény

Harmadik éve énekelnek a Ságvári Vegyeskarban és ezen rövid idő alatt annyi kórus-programban, zenei élményben volt részem, hogy nagyon hosszú lenne elsorolni valamennyit. „Egyetemi Zenedélélő”-koncertek az Aulában, évente többször is; legutóbb ősszel 40 éves az „Éneklő Ifjúság” dalos-mozgalmi aulai hangversenyén a Ságvári Gyakorló Gimnázium igazgatója, dr. Vallusz Pál üdvözölte Szécsi tanár urat, aki 40 éve vezényel, iskolánkban pedig 30 éve tanítja az ének-zénet.

Iskolai-egyetemi kórus-fellépéseink mellett mindannyiúnknak legemlékezetesebb a tavalyi NSZK-koncertút; a kierspei Big-Band zenekar jött el hozzánk februárban, mi pedig április végén utaztunk autóbusszal a csere-hangversenyre. Az itt megismert lányok-fiúk szülei fogadtak szüléssel, mint ahogyan Szegeden mi is szívesen tet-

tük, hiszen sok levelező-barátság alakult így ki. A német nyelvet tanulók nagyszerű gyakorlatot szerezhettek, de mi angol nyelvű ismereteinkkel is megérettük egymást, sokan ott is tanulják az angol nyelvet. Koncert-kirándulásunkon Lüdenscheden 500 hallgató tapsolta meg műsrukat, különösen a Kodály-Bárdos-Karai kórusműveket.

Evek óta több magyarországi városban „kórus-körhangversenyeket” szervezünk Középiszkolás Kórustalálkozó címmel. Most nálunk kezdődött ősszel: a békési Szegedi Kiss István Gimnázium és Szakközépiskola, a székesfehérvári József Attila Gimnázium vegyeskarai Sebestyenné Farkas Ilona és dr. Kovács Erzsébet tanárnők vezetésével voltak ven-

dégeink a szegedi egyetemi aulában. Fontos számunkra ez a kórus-kapcsolat: ennek értelmében az énekkarok egymás városába látogatnak el egy-egy koncert erejéig.

Olvastam a Szegedi Egyetem című lapban, hogy iskolánk immár 30 éve meghívást kap a Magyar Rádió Ifjúsági Zenei Osztályától stúdió-felvételre az „Éneklő Ifjúság” Arany-oklevelei alapján. Tanévünk decembereig szorgalmasan készültünk a sok „első-sel” kiegészült vegyeskarral, mert a stúdió-felvétel komoly felkészülést kíván.

Szegeden 64-es létszámmal énekelünk, de utazásaink alkalmával tartani kell magunkat az „egy autóbusszos” létszámhoz. Aki hiányosan

jár próbára, az itthon marad! Azt hiszem, mindenki jól érzi magát a vegyeskarban, mely új hangzásélmény az általános iskolai kóruséneklés után.

A három kórus összkara Bárdos Lajos—Juhász Gyula: Jöjjön a hajnal... vagy éppen a Forr a világ című Kodály-kánonnal nemcsak nagy sikerrel előadást nyújt, nekünk is felejthetetlen élmény.

A mostani vegyeskar-nak méltónak kell lenni kiemelkedő elődeink korábbi országos sikereihez, akikből — remélem — sokan fogják meghallgatni a 30 éves jubiláló hangversenyen énekkarunk előadását, különösen a 20 éve kórusunknak írt: Szeghy—Petőfi: Szabadság-szerelmem és a nagyon megszeretett Fasang Árpád: „Jó éjszaka” kórusműveket.

VARGA ERIKA III. a. az énekkar titkára

Apáthy, Jancsó, Semmelweis

Február 25. és március 1. között kollégiumi napok zajlottak a Szegedi Orvostudományi Egyetemen. A részletes programot február 23-i számunkban már ismertettük; most a szervezőket kérdeztük meg a rendezvénysorozat sikeréről, látogatottságáról, további terveikről, s úgy általában a kollégiumi közművelődés helyzetéről.

Polyák József (V. oh.), a SZOTE KISZ-bizottságának kollégiumi referense:

— A kollégiumi napok hagyomány: megrendezésére hosszú idő óta minden évben sor kerül az orvosegyetemen, nem csupán a szegedin, hanem a másik háromon is. Ahogy visszamelemlésközöm, közülük az 1981-es volt az utolsó, amelyik igazán jól sikerült. Annak szervezői azonban az idők folyamán fokozatosan „kiöregedtek”, s a közben egyetemünkre került új generáció igényeit már nem tudták felmérni. Azóta a kollégiumi vezetőkardákban fokozatos fiatalítás történt, minek következtében — úgy érzem — a kollégiumi munkában emelkedő színvonalat lehet megfigyelni. Régió vajdó probléma hogy a hallgatók nem érzik magukat a SZOTE-klubot, melynek hallgatók általi látogatottsága meglehetősen alacsony. Ezért van szükség különösképpen a kollégiumi közművelődés fejlesztésére, kollégiumi klubok létrehozására. (A régi SZOTE-klub egy ideje tulajdonképpen Apáthy-klubként működik) Gondokat okoz, hogy a kollégiumi bizottságok önállóan kevés pénz fölött rendelkeznek, a rendezvények többségét az egyetem közművelődési bizottságának kerekből lehetséges finanszírozni.

Nagy szakértelemmel darabolták fel a disznót az Apáthy-kollégisták

Kiss Gergely László (III. oh.), az Apáthy kollégiumi bizottságának titkára:

— Az Apáthy kollégiumban az elmúlt időben rendkívül „lómény” volt a program, így végző soron bármelyik hét műsort kinézhetnénk kollégiumi napoknak. Talán ez az oka annak, hogy sajnos az idén sem emelkedett egyetemi szintű rendezvényre néhány nap eseménysorozata. A legnagyobb sikert Sándor György humorista műsora aratta, sok érdeklődőt vonzott a szudáni hallgatók kiállítás is. Öröndetes, hogy a kollégiumi napokon is fellépő Medicus Színpad ismét zömmel egyetemistákból áll. Bár nem közvetlenül a disznóvágásunkról, amely mégis meg kell emlékezni a rendkívül jól sikerült disznóvágásunkról, amely hajnal öt órától másnap hajnal öt óráig tartott (egy rongyosbálba torkolított ugyanis), s amelyen kollégiumunk lakóinak háromnegyede részt vett.

Azóta is visszajárunk

Evtizede még a Ságvári Gyakorló Gimnázium tanulója lettem, és az akkor már országos hírvégyeskar tagja. Elnézem a régi fényképeket: Erkel Diákünnep Gyula városába; vagy 80 tagú kórusal énekeltek — kitűnő eredménnyel — a középiszkolásokkal válalható egyik legnagyobb vegyeskarral: Kodály: Ének Szent István királyhoz: 34 „nagyfiú” és a lányok serege boldogan ünnepezhette a sikeres előadást.

A következő években a kórusal is énekelve ugyan, de már szólístaként is indultam Mozart: Papageno-dalával. Bizonyára ez is hozzájárult, hogy életpályám új válsztottam az énekes zénet. A Ságvári Vegyeskar „visszajáró tagja” lettem nemcsak szólístaként, hanem egy kórustag feladatainak vállalásával is.

Az én középiszkolás időmben is járt Jugoszláviában a Ságvári Vegyeskar: Celje városa, majd Belgrád X. Gimnáziuma kórusaival volt cserekoncertünk. Szinte nem is tudtuk, milyen nagy feladatra vállalkoztunk Carl Orff Catulli Carmina című oratóriumának előadásával, édesapám vezényletével: az oratórium „Ifjak kara” tételeit a ságváristák énekeltek, az „Öreg kórusait” a Szegedi Egyetemi Énekkar teljesítette. A szólista Éva nővérem volt, valamint a korábban szintén „ságvárista” majd Zeneművészeti Főiskolás, és a „Konziban” tanuló Zámbo Géza.

1977-ben az Orff-koncertet Herbert Krey, igazgató-karnagy dirigálta (NSZK) felejthetetlen sikerrel. Persze azóta is visszajárunk nővéremmel, mint volt „ságváristák” a régi kórusba, a „régikéz” alá énekelni, segíteni, amit kell és, amikor kell!

Az egyetemi dalosok is szívesen látnak minket

Jubileumi hangverseny

Az Egyetemi Énekkar március 23-án 19 órakor hangversenyt rendez a Dugonics téri központi épület aulájában. A közreműködő művészek a kórus egykori tagjai: Szalma Ferenc, dr. Zámbo Géza, Bárdy Sándor, dr. Szüts István, Kerényiné Varjasi Ida, Szécsi István, Martonné Szécsi Éva, dr. Jámorné Raffa Éva és Maczelka Noémi. A hangversenyen vendégkórusok is szerepelnek: a Gödöllői Agráregyetemi Énekkar, vezetője Újváry Géza és az ajkai Vox Vitae női kar, Magyar János vezetésével. Főlépnek a kórus régi karmesterei is, Kertész Lajos és dr. Mihálka György. Mellettük Martonné Szécsi Éva

és Szécsi József vezénnyel. A hangversenyt követően 21 órától a JATE KISZ-bizottságán az ifjúsági szervezet vezetői fogadást adnak az egykori és a mai kórustagok, a főlépő művészek tiszteletére. Másnap, 24-én jubiláló hangverseny lesz az aulában, 11 órától. Ezen a rendezvényen nemcsak az egyetemi kórus, hanem a Ságvári Gimnázium vegyeskara is szerepel. Itt elhangzanak majd az utóbbi évtizedek emlékeztető kórusművei és az énekkarnak ajánlott darabok is. Ezek között szólal meg Karai-József A.: Imádság megfáradtaknak című kórus is, melyet Karai József a jubiláló énekkarnak és karnagyának ajánlott.

Egy dokumentum

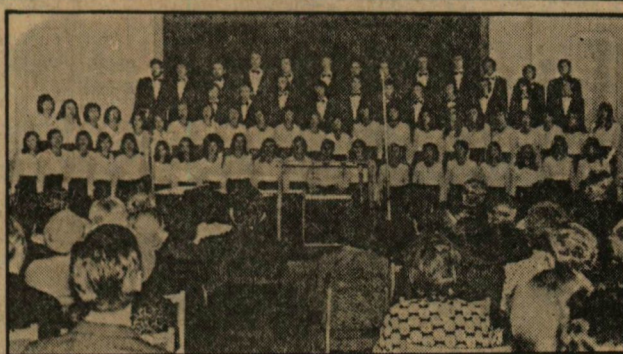
Mint a jubileumi hangverseny tervezett műsorában is látható — amennyiben egészsége megengedi — fölép a 88. évében járó Kertész Lajos karnagy is. Az idős zenetanár a jeles évfordulóra készülve régi fényképeket, iratokat talált ezek között a következő szöveget:

„Kertész Lajos, a szegedi Ferenc József Tudományegyetem éneklektora a szegedi Egyetemi Énekkart több éven keresztül vezette és ez idő alatt művészként oly tökélyre fejlesztette, hogy a szegedi Egyetemi Énekkar hangversenyével az országban

és a külföldön is nemcsak a szegedi Egyetemnek, de a magyar nemzetnek is dicsőséget szerzett.

Kertész Lajos maga is sokszor nagy sikerrel szerepelt, mint magánénekes, hangversenyeken s a Rádióban.”

Az okiratot a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola főigazgatója, dr. Dohnányi Ernő látta el kézjegyével 1940. szeptember 21-én. Úgy gondoljuk, ha egyszer elkészül az egyetem történetét feldolgozó monográfia, akkor annak kulturális életet tárgyaló fejezetében feltétlenül helye van ennek a dokumentumnak.

1975. november 29. — 50 éves jubileumi koncert

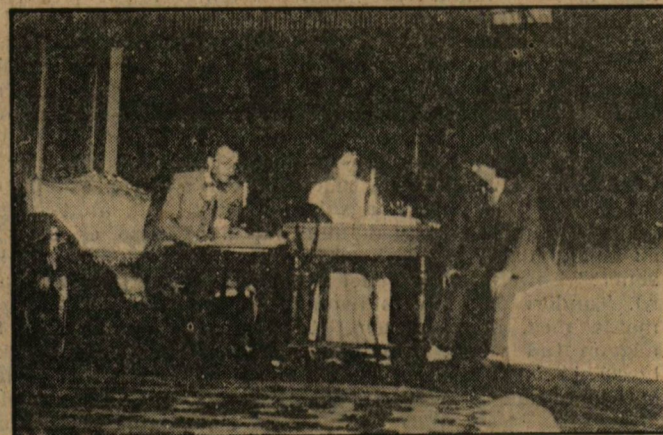
ma is: 1971-től Éva nővérem főiskolás társaival: Varjasi Ida, Egető Mária (ma énektanár és orgonaművész) részesei voltak az 1973. évi Montreux-i Nemzetközi Kórusverseny Jubileumi Díja elérésének a szegedi egyetemi énekkarban. Emlékszem a hazajött kórus bemutatására az aulában: „...a magyar egyetemisták kórusa meglepő csodálatosan énekel” — írták róluk a svájci újságok; elismerő diplomájukon — a legmagasabb pontszámot érték el — ez olvasható: „Prix du jubilé” — „Excellent avec distinction”. Büszkék lehetnek rá! S én is büszkén mondhatom el, hogy a három nyugatnémet útnak kórustagja és szólísta lehettem.

Pályaválasztásomban döntő volt az egyetemi kórusal való ötéves közreműködésem. Most, budapesti tanulmányaim idején is szívesen várnak a dalostársak.

Öszinte véleményem: a kóruséneklés minden muzsikusként fejleszti zenekultúrát és a magánéneket tanulóknak sem rontja, csak műveli torkát!

Végül elmondom — s ez remélhetően nem tűnik túlzott személyeskedésnek —, hogy a ságváristák és az Egyetemi Kórus vezetője, Szécsi József, az édesapám. Mindhárom, gyermekei „zenei légkörben” nevelkedtünk fel, mint a Ságvári Gimnázium növendékei: bátyám az Állami Operaház karénekes tagja, nővérem főiskolai tanársegéd, vagyis: a jó példára a zenei pályát választottuk! Mindhárom atéljük, hogy az embert a zene — sok más mellett — művelt, közösségi emberré teszi!

SZÉCSI ISTVÁN
a Budapesti
Liszt Ferenc
Zeneművészeti Főiskola
énekművész tanár
hallgatója

A Medicus Színpad Molnár Ferenc: Játék a kastélyban c. darabját mutatta be

Felolvasó ülés

A JATE II. számú Magyar Irodalomtörténeti Tanárszéke, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Magyar Irodalom Tanárszéke, a TIT Csongrád megyei Szervezet és a Szegedi Akadémiai Bizottság Kosztolányi Dezső születésének 100. évfordulója alkalmából tudományos felolvasó ülést rendezett március 20-án a Szegedi Akadémiai Bizottság Előadótermében.

A rendezvényről következő számunkban részletesen beszámolunk.

Helyreigazítás

Lapunk február 23-i számában, a 4. oldalon, Háy János narancsszív című versének 9. sora hibásan jelent meg. „Van édesen” helyett a helyes változat: „van édesem”. A szerző és olvasóink elnézését kérjük!

A szerkesztőség

Medica-klub

A Medica-klub a SZOTE Bene Gábor és Lukács Ferenc. A diszkót szeretők este 21 órától non-stop vezetőség a tavasz folyamán két rendezvénysorozatot is indít. Március 23-tól kezdődően minden szombat diszkóműsor várja az érdeklődőket, műsorvezető